

Agendapunt :
Voorstelnummer :
Raadsvergadering : 28 juni 2012
Naam opsteller : D.E. Minkman/M.Klaver-Blankendaal
Informatie op te vragen bij : opsteller
Portefeuillehouders : Alwin Hietbrink

Onderwerp: Project Gasopslag Bergermeer

Aan de raad,

Beslispunt: - kennis te nemen van de inhoud van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 mei 2012 inzake het Project Gasopslag Bergermeer;
- in te stemmen met de inhoud van de door de gemeenten Alkmaar, Heiloo en Schermer reeds ondertekende convenanten 'Regeling schade door bodembeweging' en 'Regeling overlast en bouwschade omwonenden Gasopslag Bergermeer';
-in vervolg op de genoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geen verdere juridische stappen meer te ondernemen;
-kennis te nemen van de financiële kosten die de gemeente tot nu toe heeft gemaakt in het kader van de gevoerde juridische procedures inzake het project Gasopslag Bergermeer.

1. **Waar gaat dit voorstel over?**

Dit voorstel gaat over de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van 2 mei jl. inzake de beroepen die zijn ingesteld tegen het besluit van de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en de minister van Infrastructuur en Milieu van 29 april 2011 tot vaststelling van het inpassingsplan "Gasopslag Bergermeer" met bijbehorende uitvoeringsbesluitenbesluiten en de daaruit voor de gemeente (nog) voortvloeiende te nemen stappen.

I. Uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 mei 2012

In dit voorstel wordt deze uitspraak, gelet op de omvang hiervan (85 pagina's), niet in z'n geheel besproken. In bijlage 1 behorende bij dit voorstel zijn de belangrijkste onderdelen van deze uitspraak kort samengevat.

In hoofdlijnen valt uit deze voor de gemeente teleurstellende uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) op te maken, dat de Afdeling het beroep van de Stichting SOOB, voor zover dat is ingesteld door de raad van Bergen, het college en de rechtspersoon Bergen, niet-ontvankelijk heeft verklaard op grond van het bepaalde in artikel 1.4 van de Crisis- en herstelwet (Chw). In dit artikel is bepaald dat een niet tot de centrale overheid behorende rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld of een niet tot de centrale overheid behorend bestuursorgaan geen beroep kan instellen tegen een besluit, indien dat besluit niet is gericht tot die rechtspersoon of dat bestuursorgaan.

De Afdeling komt tot dit oordeel op grond van de volgende overwegingen:

- het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM), het Europees Handvest inzake lokale autonomie, het Verdrag van Aarhus en het Handvest van de

grondrechten van de Europese Unie leveren geen grond op voor het oordeel dat artikel 1.4 van de Chw buiten beschouwing moet worden gelaten.

- het Inpassingsplan met de daarbij behorende besluiten is niet aan te merken als een besluit dat is gericht tot de gemeente dan wel de raad of het college.

Daarnaast heeft de Afdeling het beroep van de Stichting SOOB en anderen wel ontvankelijk doch op alle gronden ongegrond verklaard.

Voor een goed begrip van deze uitspraak is met name de rechtsoverweging 2.10.2 van de Afdeling van belang. In deze overweging wordt door de Afdeling namelijk het volgende gesteld:

“De Afdeling stelt voorop dat de vaststelling van een besluit voor een project als het onderhavige een belangenafweging vergt, waarbij politieke en bestuurlijke inzichten een belangrijke rol spelen. De rechter heeft niet tot taak om de waarde of het maatschappelijk gewicht dat aan de betrokken belangen moet worden toegekend, naar eigen inzicht vast te stellen. Hij kan slechts concluderen dat de door het bestuursorgaan te maken belangenafweging in strijd is met een goede ruimtelijke ordening wanneer de betrokken belangen zodanig onevenwichtig zijn afgewogen dat het bestuursorgaan niet in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen.”

Met inachtneming van deze overwegingen met betrekking tot de rechterlijke taak bij de juridische toetsing van dit Inpassingsplan en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten komt de Afdeling tot de conclusie dat er geen aanleiding is voor het oordeel dat de ministers zich niet in redelijkheid op het standpunt hebben kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het door appellanten aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het plan en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten zijn voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Aangezien de Afdeling in onze rechtsstaat de hoogste bestuursrechter is, kan tegen deze uitspraak geen hoger beroep worden ingesteld. Verderop in dit voorstel wordt nog nader ingegaan op de mogelijkheden om eventueel andere juridische procedures op te starten.

Uw raad wordt voorgesteld deze uitspraak van de Afdeling voor kennisgeving aan te nemen.

II. Convenanten “Regeling schade door bodembeweging” en “Regeling overlast en bouwschade omwonenden Gasopslag Bergermeer”

Gelet op de uitkomst van de procedure bij de Afdeling is het wenselijk nu een definitief standpunt in te nemen met betrekking tot het al dan niet aangaan van de twee convenanten met TAQA. In verband daarmee wordt het volgende opgemerkt.

In het kader van het project Bergermeer Gasopslag is de gemeente al geruime tijd in gesprek met de initiatiefnemer over de negatieve effecten van dit project. Verschillende malen is reeds gesproken over compenserende maatregelen binnen de gemeente. De gemeente heeft ten aanzien van de compensatie een drietal wensen op tafel gelegd om onze inwoners enigszins te beschermen. Deze wensen zijn:

- Een nulmeting van de woningen, zodat gemakkelijker verband is te leggen tussen de staat van het huis voor en na een beving.
- Een schadefonds.
- Omgekeerde bewijslast; TAQA moet zelf aantonen dat schade wel/niet is veroorzaakt door een beving.

Om vorm te geven aan deze compensatie is een tweetal convenanten samengesteld: ‘Convenant regeling overlast en bouwschade omwonenden gasopslag Bergermeer’ (hierna convenant overlast en schade) en ‘Convenant regeling schade door bodembeweging gasopslag

Bergermeer' (hierna convenant bevingen). Om te zien of de convenanten echt een toegevoegde waarde hebben voor de gemeente zijn de convenanten getoetst door onze advocaat.

Door Taqa is steeds aangegeven dat mogelijke schades door bodembeweging worden afgedekt door de Mijnbouwwet en het daaraan ontleende Waarborgfonds. Er zijn echter ook risico's die daarbuiten vallen of waarover discussie kan ontstaan wie daarvoor aansprakelijk is. De vier betrokken gemeenten hebben er dan ook bij Taqa op aangedrongen een adequaat convenant af te sluiten, waarin de schadevergoeding bij bevingen goed geregeld wordt (Convenant bodembeweging). Ditzelfde verzoek is gedaan voor de afhandeling van schade die zich kan voordoen tijdens de bouw van de installatie en de aanleg van leidingen bij omliggende woningen, bedrijven etc. Dat geldt ook voor de (geluids-) overlast in verband met het boren van de boorputten waartoe er in de Loterijlanden twee jaar lang dag en nacht geboord wordt.

Taqa stelt dat dit alles binnen de wettelijke normen blijft en geeft aan de overlast te willen beperken. Met het 'Convenant overlast en bouwschade' maken de gemeenten concrete afspraken met Taqa hoe omgegaan wordt met mogelijke klachten, waaronder die over geluidsoverlast. Taqa geeft aan zoveel mogelijk samen met de bewoners de overlast te willen beperken. In deze convenanten is naast financiële aspecten ook geregeld dat er een heldere, zeer toegankelijke procedure komt. De gemeenten Alkmaar, Bergen, Heiloo en Schermer zijn hierin de partijen die de convenanten met Taqa overeenkomen ten behoeve van ieders inwoners.

In [Bijlage 2](#) behorende bij dit voorstel worden de uitgangspunten van deze convenanten nader uiteengezet. In hoofdlijnen komen deze convenanten op het volgende neer.

Het **convenant overlast en schade** is bedoeld om goede afspraken te maken over de behandeling van eventuele klachten betreffende overlast en vergoeding van schade tijdens de constructiefase van het Project Gasopslag Bergermeer. Voor de afhandeling van schade en overlast zijn - naast de voorwaarden gesteld in vergunningen en de wettelijke aansprakelijkheid ex art 6: 177 BW - voor een bedrijf dat een mijnbouwwerk wil gaan exploiteren geen kaders vastgesteld binnen de Nederlandse wet. Het convenant behelst derhalve echt aanvullende afspraken en heeft hiermee een meerwaarde voor onze bevolking. In het convenant zijn procedures afgesproken met betrekking tot de afwikkeling van schade en klachten.

Het **convenant bevingen** is anders ingestoken. TAQA claimt gebonden te zijn aan de voorwaarden zoals gesteld in de Mijnbouwwet. In de Mijnbouwwet en het Mijnbouwbesluit is een en ander geregeld voor de afwikkeling van schade door mijnbouwactiviteiten. In het besluit is onder andere het Waarborgfonds (artikel 121) beschreven. Doordat TAQA zich moet houden aan de bepalingen in de Mijnbouwwet en het Mijnbouwbesluit kunnen zij naar hun zeggen niet veel meer doen in een convenant dan het beschrijven van een procedure. Wettelijk gezien kan aan TAQA dan ook niet anders worden gevraagd. Door de gemeenten is aangedrongen op omkering van de bewijslast. In eerdere concepten was dit als volgt opgenomen: *'Indien aanwijzing bestaat dat schade veroorzaakt is door bodembeweging als gevolg van het project Gasopslag Bergermeer, door onafhankelijke monitoring van aantoonbaar geregistreerde bodembeweging door een onafhankelijk bureau (KNMI en/of andere onafhankelijk instituut), zal de verantwoordelijkheid om aan te tonen dat de schade niet veroorzaakt is door gaswinning, bij TAQA liggen.'* Dit is door de directie van TAQA teruggedraaid. Alkmaar is met deze wijziging bestuurlijk akkoord gegaan.

Met inachtneming van haar verplichtingen krachtens de wet en het Convenant is TAQA van mening dat een algemene nulmeting niet in redelijkheid van haar gevegd kan worden. Het is volgens TAQA niet mogelijk om het gebied vast te stellen, waarbinnen dan nulmetingen van alle zich in dat gebied bevindende opstallen etc. zouden moeten worden verricht. De nulmeting maakt daarom geen deel uit van het convenant.

Niet kan worden uitgesloten dat ook de gemeente zal worden aangesproken voor vergoeding van enige schade. Met het oog daarop is aan TAQA gevraagd in de convenanten op te nemen dat alle

schadevergoedingen die de gemeente in verband met de werkzaamheden van TAQA dient te voldoen, vermeerderd met de gemeentelijke kosten ter zake, door TAQA aan de gemeente op eerste verzoek worden vergoed. Dit is door de juristen van TAQA niet akkoord bevonden.

In het 'convenant bevingen wordt dus met name uitwerking gegeven aan de wettelijke procedure, met een kleine toevoeging hieraan dat TAQA moet aangeven wat de oorzaak van de schade wel is, als deze niet is veroorzaakt door de beving. Mogelijk dat hierdoor sneller tot uitkering zal worden overgegaan. Het voordeel van de regeling is klein, maar we doen er ook niemand schade mee door akkoord te gaan met dit convenant.

Het is bij afsluiten van de convenanten duidelijk waar men moet zijn bij optredende schade. De regeling is voor alle inwoners in de regio gelijk.

TAQA heeft de gemeente middels een brief van 18 oktober 2010 laten weten op welke wijze het bedrijf zich wil gaan verzekeren tegen risico's ter ondersteuning van de convenanten. TAQA verzekert zich voor bouwschade voor €25 miljoen. Voor schade door bevingen heeft TAQA zich verzekerd voor USD\$250 miljoen

In januari 2011 zijn de convenanten reeds in een Algemene raadscommissie besproken. Tijdens deze commissievergadering bleken er bij uw raad nog een aantal vragen te leven die aan TAQA zijn gesteld. In maart 2011 zijn deze vragen met TAQA besproken. In april zijn deze vragen door TAQA beantwoord.

Naar aanleiding van het feit dat er in de Tweede Kamer een aantal kritische vragen zijn gesteld over de gasopslag heeft de minister van EL&I bepaald, dat TAQA een regeling inzake voorfinanciering moet opstellen. In de voorwaarden voor het nieuwe gasopslagplan is opgenomen dat TAQA moet zorg dragen voor het uitvoeren van een nulmeting.

In het verslag van de Tweede Kamer is opgenomen dat Bergen hierbij betrokken moet worden. Ten aanzien van de aanvullingen van de voorfinanciering heeft Bergen meegesproken over de voorwaarden. Ten aanzien van de nulmeting heeft TAQA steeds aangegeven dit een zaak te vinden tussen TAQA en het ministerie. De gemeente is geïnformeerd over de vorm en de inhoud van de nulmeting. Het door TAQA opgestelde Plan van Aanpak is door TAQA bij brief van 23 november 2011 toegezonden aan de gemeente.

Regeling voorfinanciering

Als annex bij de convenanten is een regeling opgenomen voor de voorfinanciering van opgetreden schade in de gevallen waarbij er geen overeenstemming is tussen TAQA en de reclamant van de schade. Deze voorfinanciering is als compromis ontstaan in de Tweede Kamer. De regeling voorfinanciering heeft een aantal haken en ogen. Als TAQA en de reclamant geen overeenstemming bereiken kan de reclamant aan de hand van een offerte van een aannemer een beroep doen op de voorfinancieringsregeling. Het geld wordt dan door TAQA uitgekeerd aan de reclamant waarna er onderzoek moet plaatsvinden door de Tcbb of een uitspraak komen van een bevoegde rechter of de reclamant terecht/onterecht claimt. De Tcbb kan echter alleen een oordeel vellen als de geclaimde schade nog zichtbaar is. Dit betekent dat met het voorgefinancierde geld geen reparaties kunnen worden uitgevoerd.

Samengevat kan geconcludeerd worden dat het aangaan van deze beide convenanten voor de burgers van onze gemeente in het kader van een spoedige afwikkeling van schades en van klachten over overlast een toegevoegde waarde kan hebben dan wel zou kunnen hebben. Alhoewel ons college bevoegd is om over het aangaan van deze convenanten een besluit te nemen, achten wij het wenselijk dat uw raad, gelet op de maatschappelijke impact van dit project, hierover een definitief besluit neemt. In verband daarmee en gelet op het vorenstaande stellen wij uw raad voor in te stemmen met de inhoud van beide convenanten.

III. Gedoogbesluiten op grond van de Belemmeringenwet Privaatrecht

a. Opstalrecht voor het leggen van kabels/leidingen

Ten behoeve van de realisering van het project Gasopslag Bergermeer dienen er kabels en leidingen aangelegd te worden onder de Groeneweg te Bergen en de Egmondermeer te Egmond. Bij brief van 5 mei 2011 heeft TAQA de gemeente een aanbod gedaan tot het aangaan van een overeenkomst verlening opstalrecht ten behoeve van het leggen van deze kabels en leidingen. In verband met de juridische procedure tegen het Inpassingsplan met bijbehorende besluiten is de gemeente toen niet ingegaan op dit aanbod. Gelet hierop heeft TAQA een verzoek gedaan aan de minister van I&M tot het opleggen van een gedoogplicht ten behoeve van het realiseren van de genoemde werkzaamheden. De minister van I&M heeft op 19 december 2011 besloten de verzochte gedoogplicht op te leggen. In dit besluit is aangegeven dat de gemeente geen gedoogplicht kan worden opgelegd voor het leggen van kabels en leidingen onder de Egmondermeer, aangezien deze weg eigendom is van het Hoogheemraadschap en alleen in onderhoud en beheer van de gemeente. Dit zogenaamde gedoogbesluit is onherroepelijk.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling van 2 mei 2012 heeft op 16 mei jl. een gesprek plaatsgevonden met dhr. Van Hoogstraten van TAQA. In dit gesprek heeft TAQA aangegeven dat zij niettegenstaande het onherroepelijk gedoogbesluit bereid zijn alsnog een overeenkomst te sluiten met de gemeente ten behoeve van het leggen van de betreffende kabels en leidingen. Met de vestiging van een opstalrecht worden de rechten en plichten van beide partijen juridisch vastgelegd. In verband hiermee en gelet op het feit dat het Inpassingsplan inmiddels onherroepelijk is, heeft ons college reeds besloten met TAQA een overeenkomst tot verlening opstalrecht aan te gaan betreffende het leggen van de kabels en leidingen onder de Bergerweg en de Egmondermeer en wel onder de voorwaarden en bepalingen als gesteld in de concept-overeenkomst van 5 mei 2011 (bijlage 11).

b. Verkoop perceel grond aan de Bergerweg

In het kader van de realisering van het project Gasopslag Bergermeer heeft TAQA op 28 juli 2011 een verzoek ingediend tot vestiging van een zakelijk recht van opstal dan wel aankoop van een perceel gemeentegrond, ter grootte van circa 64 m², kadastraal bekend gemeente Bergen, sectie D, nummer 825, en gelegen aan de Bergerweg. Deze grond is benodigd voor de aanleg en instandhouding van een stroominkoopstation (transformatorruimte).

In antwoord op dit verzoek is TAQA bij brief van 9 augustus 2011 medegedeeld, dat de gemeente niet bereid is aan dit verzoek medewerking te verlenen. Hieraan heeft de gemeente toegevoegd dat eerst nadat de Afdeling een uitspraak heeft gedaan over het Inpassingsplan Gasopslag Bergermeer de bereidheid is om een standpunt in te nemen over dit verzoek.

In verband hiermee heeft TAQA de minister van Infrastructuur en Milieu (I&M) verzocht om op grond van de Belemmeringenwet Privaatrecht een gedoogplicht op te leggen aan de gemeente. De minister van I&M heeft bij besluit van 20 februari 2012 besloten tot het opleggen aan de gemeente van een verplichting de aanleg en instandhouding van een transformatorruimte op genoemd perceel gemeentegrond te gedogen. Aangezien de Afdeling toen nog geen onherroepelijke uitspraak had gedaan over de ingestelde beroepen tegen het Inpassingsplan heeft onze advocaat namens de gemeente op 16 april 2012 alsnog beroep ingesteld tegen het gedoogbesluit van de minister van I&M.

Zoals onder punt I opgemerkt heeft de Afdeling de beroepen van de Stichting SOOB en anderen ongegrond verklaard. Dit betekent dat het Inpassingsplan met ingang van 2 mei jl. onherroepelijk is geworden. Het doorzetten van het beroep van de gemeente tegen het gedoogbesluit is als gevolg hiervan nagenoeg zinloos geworden. Ons college heeft daarom besloten dit beroep in te laten trekken.

Na de uitspraak is onze advocaat benaderd door de advocaat van TAQA met het verzoek om het betreffende perceel grond alsnog te mogen kopen. Naar aanleiding hiervan wordt het volgende opgemerkt.

In het kader van het eerder ingediende verzoek van 28 juli 2011 heeft TAQA een aanbod gedaan om voor deze grond bij vestiging van een zakelijk recht van opstal dan wel verkoop eenmalig een vergoeding te betalen van € 9000,-. Deze vergoeding is gebaseerd op een taxatie van Overwater Grondbeleid Adviesbureau B.V. Op grond van informatie van het organisatieonderdeel "Vastgoed"

van de afdeling Beheer Openbare Ruimte kan gesteld worden dat de gemeente bij verkopen ten behoeve van de realisering van een transformatorruimte het beleid hanteert, dat de hiervoor benodigde grond in de regel verkocht wordt en wel voor een prijs van € 150,-- per m² k.k. In verband hiermee ligt verkoop van deze grond, mede gelet op de grootte van het perceelsgedeelte en de aard van het gebruik, meer voor de hand dan de vestiging van een zakelijk recht van opstal. Ons college heeft daarom reeds besloten dit betreffende perceel grond ter verkoop aan te bieden aan TAQA voor een prijs van € 150,--k.k.

IV. Vervolg juridische procedures

a. Civiele procedure

Voormalige leden van de Gascommissie Bergen en Schoorl hebben mondeling gesteld dat de gemeente omstreeks 1970 met Amoco, de rechtsvoorganger van TAQA, is overeengekomen, dat na afloop van de gaswinning het betreffende gebied weer zou worden terug gegeven aan de natuur. Teneinde deze stelling te kunnen bewijzen is nader uitvoerig onderzoek verricht naar documenten uit deze periode. Verder heeft in twee zittingen bij de civiele rechter te Alkmaar een voorlopig getuigenverhoor plaatsgevonden. In de geraadpleegde archieven zijn geen documenten aangetroffen die genoemde stelling kunnen staven. De gestelde afspraak is niet in een schriftelijke overeenkomst aangetroffen. Verder heeft het gehouden getuigenverhoor geen aanvullende informatie opgeleverd waardoor deze stelling civielrechtelijk hard gemaakt zou kunnen worden. In verband daarmee heeft onze advocaat in een **vertrouwelijk advies** van 14 december 2011 reeds aangegeven dat het niet raadzaam is om – gelet op de zeer lage proceskansen - een civielrechtelijke procedure op te starten. Dit extern juridisch advies is opgesteld ten behoeve van intern beraad en is op grond van artikel 11, lid 1, van de Wet openbaarheid van bestuur **niet openbaar**. Gelet op de inhoud van het advies van onze advocaat wordt uw raad voorgesteld geen civielrechtelijk kort geding op te starten teneinde nakoming te vorderen van de gestelde afspraak uit 1970.

b. Staatssteun

De stichting SOOB heeft in haar beroep tegen het Inpassingsplan gesteld dat het plan mogelijk wordt gemaakt met staatssteun en dat het plan niet uitvoerbaar is indien dit wordt teruggevorderd. De stichting heeft hiertoe aangevoerd dat de staat, handelend in de vorm van EB, een belang van 40 % heeft in het project, hetgeen overeenkomst met een bedrag van € 320.000,-- miljoen. Indien dit bedrag dient te worden teruggevorderd zal het project volgens de stichting geen doorgang vinden. Naar aanleiding van deze beroepsgrond heeft de Afdeling het volgende geoordeeld.

De Afdeling is het eens met de stelling van de ministers dat EBN haar activiteiten verricht in het kader van het project krachtens artikel 62, derde lid, van de Mijnbouwwet. Ingevolge artikel 83, vierde lid, van de Mijnbouwwet is EBN verplicht deze activiteiten te verrichten tegen marktconforme tarieven en voorwaarden en op basis van een integrale doorberekening van alle kosten. Voorts is het EBN niet toegestaan dergelijke commerciële nevenactiviteiten te financieren met baten die zij heeft behaald met de uitoefening van publieke taken. De Afdeling is daarom van oordeel dat de enkele omstandigheid dat EBN deelneemt aan het project geen aanleiding biedt voor het oordeel dat dit project door middel van staatssteun wordt mogelijk gemaakt.

De Afdeling is verder van oordeel dat niet aannemelijk is gemaakt dat de diplomatieke steun die is verleend bij het sluiten van de overeenkomst over de aankoop van het kussengas van zodanige omvang is geweest dat sprake kan zijn van terugvordering op grond van onrechtmatige staatssteun.

De Afdeling heeft dus geoordeeld dat er geen sprake is van verboden staatssteun. Zoals gezegd kan hiertegen geen hoger beroep worden ingesteld. Wel bestaat de mogelijkheid dat de gemeente nog een klacht indient bij de Europese Commissie naar aanleiding van het mogelijk bestaan van verboden staatssteun aan TAQA bij de realisatie van dit project. Gelet op de inhoud van de uitspraak van de Afdeling en de uitkomst daarvan wordt een dergelijke klacht niet zinvol geacht. Het Inpassingsplan is immers onherroepelijk geworden door de uitspraak van de Afdeling.

In verband met het vorenstaande wordt uw raad voorgesteld geen verdere juridische vervolgstappen te ondernemen in het kader van het project 'Gasopslag Bergermeer'.

2. Wat besluit de raad/wat krijgt de raad als hij "ja" zegt?

Het afsluiten van het convenant overlast en schade is een winst voor onze inwoners ten opzichte van de huidige situatie. Het convenant bevingen levert voor onze inwoners een duidelijke procedure en een mogelijk voordeel ten aanzien van de vergoeding van de schade.

Gezien de maatschappelijke impact van het project is het wenselijk dat uw raad zich uitspreekt over een akkoord betreffende de beide convenanten. Na instemming van uw raad kunnen de convenanten getekend worden door beide partijen.

Door af te zien van het voeren van verdere juridische procedures kan dit dossier nu worden afgerond.

3. Waarom wordt dit onderwerp nu aan de raad voorgelegd?

(meer dan één optie mogelijk)

kaderstellend

maatschappelijk urgent

4. Wie heeft er allemaal met de beslissing van de raad van doen?

De uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 mei 2012 inzake het project Gasopslag Bergermeer raakt onze gemeente in alle geledingen.

a. **Burgerparticipatie** burgerparticipatie
n.v.t.

b. **Externe communicatie**
In overleg met team Communicatie en de portefeuillehouder.

c. **Extern overleg gevoerd met :**
Houthoff Buruma en TAQA

5. Waaruit bestaan de andere mogelijkheden om het doel te bereiken?

Uit correspondentie van de minister met de Tweede kamer blijkt dat inwoners van de gemeente ook als de gemeente de convenanten niet tekent, aanspraak kunnen maken op hetgeen geregeld is in de convenanten. Dit wordt nog eens bevestigd in de uitspraak van de Afdeling van 2 mei 2012. Aangezien het Inpassingsplan met bijbehorende uitvoeringsbesluiten onherroepelijk is geworden, is er voor de gemeente geen reden meer om de convenanten niet te ondertekenen.

De gemeente kan besluiten niet akkoord te gaan met de convenanten. Er zijn voor beide convenanten alternatieven die wettelijke vergoeding voorschrijven. Burgers moeten hierbij zelf het traject uitzoeken, wat dus waarschijnlijk meer obstakels zal opleveren voor burgers voor de vergoeding voor schade. Dit is niet in het belang van onze burgers.

De gemeente zou kunnen kiezen voor ondertekening van één of geen van de convenanten. Hierbij wordt ongelijkheid geschapen in procedures tussen inwoners in de regio. Alkmaar, Heiloo en Schermer maken wel aanspraak op de procedures in de convenanten, hetgeen ook niet in het belang is van onze burgers.

6. Wanneer wordt de beslissing van de raad uitgevoerd, gerealiseerd en wanneer wordt de raad daarover gerapporteerd?

Na uw besluit worden de beide convenanten ondertekend door beide partijen.

7. Welke middelen zijn met dit voorstel gemoeid?

De gemeente heeft vanaf 2010 voor het voeren van juridische procedures tegen het project Gasopslag Bergermeer veel kosten moeten maken. Deze kosten betreffen kosten van onze advocaat en kosten die gemaakt zijn voor onderzoeksrapporten die noodzakelijk waren ter onderbouwing van het juridische verweer tegen de besluit van de ministers van EL&I en I&M inzake het Inpassingsplan Gasopslag Bergermeer met de bijbehorende uitvoeringsbesluiten.. Tijdens een extra commissie en raadsvergadering op 4 januari 2011 met betrekking tot gasopslag, is toegezegd de raad op de hoogte te houden over de gemaakte kosten. Met de raad is afgesproken dat de raad op deze wijze oog houdt op de gemaakte kosten en desgewenst kan ingrijpen.

De kosten voor de gasopslag vanaf 2010 tot en met maart 2012 zijn ongeveer € 646.000. Te verdelen over:

2010	€ 66.000
2011	€ 533.000
2012	€ 47.000
Totaal	€ 646.000

De kosten van 2011 zijn via de jaarrekening 2011 verantwoord. Het bedrag (€ 47.000) dat voor 2012 benodigd is, wordt via het volgende deel van de budgetcyclus, de tussentijdse rapportage 2012, in de begroting opgenomen.

Aangezien met dit besluit een einde komt aan dit dossier, zijn hieraan geen verdere financiële gevolgen meer verbonden, behoudens dat de gemeente door verkoop van het betreffend perceelsgedeelte inkomsten verwerft ten bedrage van € 9.600. Dit bedrag zal conform de overige grondverkopen als opbrengst onder het product verkoop vastgoed worden verantwoord. Voor de verlening van het opstalrecht zal nog een nadere schadevergoedingsregeling worden opgenomen in de te sluiten overeenkomst verlening opstalrecht.

8. Waarom moet de raad dit besluit met deze mogelijke oplossing nemen?

Met de uitspraak van de Afdeling van 2 mei 2012 is een einde gekomen aan een lange juridische strijd van de gemeente en haar burgers om de gasopslag in de Bergermeer tegen te gaan. In verband daarmee is het wenselijk de strijdbijl met TAQA te begraven en dit dossier op de voorgestelde wijze af te sluiten.

Bijlagen:

- Bijlage 1: Samenvatting uitspraak ABRS van 2 mei 2012
- Bijlage 2: Uitgangspunten convenanten met TAQA.
- Bijlage 3: Raadsbesluit

Bergen, 29 mei 2012

College van Bergen

drs. W.J.M. Bierman
secretaris

drs. H. Hafkamp,
burgemeester